

90 lat Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego im. prof. Kazimierza Morawskiego w Przemyślu-Zasaniu, pod red. H. Humnickiej i J. Motylewicza, Przemyśl 1996, s. 118-120

Arlamowski Kazimierz Karol (1900–1982)

Urodził się 20 IX 1900 w Nadwórnej. Był synem Mieczysława i Ferdynandy z d. Kessler. Ojciec pracował jako leśniczy, matka zajmowała się gospodarstwem domowym i wychowywaniem dzieci. Uczęszczał w latach 1906–1910 do szkoły w Nadwórnej, a następnie do I C.K. Gimnazjum w Stanisławowie, w którym ukończył w 1914 klasę IV. Wybuch I wojny światowej przerwał naukę Arlamowskiego. Został on wraz z rodzicami ewakuowany do Karyntii w południowej Austrii, a następnie zmuszony trudnymi warunkami materialnymi do podjęcia w wieku 14 lat pracy robotnika rolnego na folwarku hrabiego Rosenberga w Sonegg. W lecie 1915 powrócił wraz z rodzicami do Nadwórnej i pracował jako hamulcowy na kolejce leśnej Nadwórna-Rafajłowa (lipiec 1915 – sierpień 1916), a od 1 IX 1916 do IV 1917 uczęszczał do II C. K. Gimnazjum w Nowym Sączu, gdzie ukończył klasę V. Ponownie podjął pracę we Francuskim Towarzystwie Naftowym „Małopolska” jako pomocnik wiertacza w Borysławiu, a potem Potoku koło Jedlicza (IX 1917 – III 1918). Egzamin eksternistyczny z zakresu klasy VI gimnazjum złożył w marcu 1918.

15 III 1918 został powołany do służby w wojsku austriackim. W tym czasie złożył egzamin eksternistyczny z zakresu VII klasy gimnazjum. Po zajęciu Nadwórnej w maju 1919 przez wojska polskie Arlamowski wstąpił 28 V 1919 jako ochotnik do wojska

polskiego, z którego został zwolniony ze względu na stan zdrowia 29 VIII 1919. Następnie wyjechał do Lwowa i 24 I 1920 zdał egzamin z handlu towarowego, dzięki czemu mógł podjąć pracę w Zarządzie Cywilnym Ziem Wschodnich, początkowo w Nadleśnictwie w Wołkowyrku, a następnie w Generalnym Sekretariacie Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich w Wilnie na stanowisku referenta personalnego (15 I 1919 – 20 VII 1920).

20 VII 1920 wstąpił ochotniczo do wojska, w którym służył do 14 II 1921, uzyskując stopień kaprała. W czasie służby wojskowej uczęszczał na Kurs Uzupełniający zorganizowany przez Dowództwo Okręgu Korpusu VI we Lwowie dla uczniów-żołnierzy. Po zwolnieniu ze służby wojskowej podjął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie jako pomocnik rachmistrza (II 1921). W maju 1921 złożył jako eksternista egzamin dojrzałości w II Państwowym Gimnazjum w Stanisławowie. Pracując w Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie podjął studia na Wydziale Prawa i Umiejętności Politycznych Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie w 1921. Po trzech semestrach przeniósł się na Wydział Filozoficzny i Humanistyczny tegoż Uniwersytetu. Studia skończył w 1927. [...]

1 II 1928 podjął pracę w Prywatnym Seminarium Nauczycielskim Męskiego Stowarzyszenia Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycieli Szkół Powszechnych w Przemyślu. We wrześniu 1928 został nauczycielem kontraktowym w II Państwowym Gimnazjum w Przemyślu, w którym pracował do wybuchu II wojny świat. Po złożeniu egzaminu na nauczyciela szkół średnich przed Komisją Kuratorium Okręgu Szkolnego Lwowskiego (30 VI 1930), został mianowany

stałym nauczycielem państwowym szkół średnich ogólnokształcących (14 XII 1931). W gimnazjum uczył historii i geografii. Sprawował także funkcję kierownika gabinetu historyczno-geograficznego.

W lipcu 1930 uzyskał na Uniwersytecie we Lwowie stopień doktora filozofii. Tematem rozprawy doktorskiej, pisanej pod kierunkiem prof. F. Bujaka była praca „Przemyskie ceny żywnościowe i odzieżowe do roku 1772”.

W 1939 wziął udział w kampanii wrześniowej, a następnie dostał się do niewoli i przebywał w obozie jenieckim w Murnau aż do jego wyzwolenia w 1945 przez armię amerykańską. Po wyzwoleniu podjął pracę oświatową w II Korpusie, a po jego rozwiązaniu znalazł się w Anglii. Po powrocie do Przemyśla w 1947 podjął pracę w Gimnazjum i Liceum Handlowym w Przemyśle. Działał w TPN w Przemyśle, był jednym z założycieli PTH w Przemyśle. W 1951 został przyjęty do pracy w charakterze kierownika Archiwum Akt Dawnych Miasta Przemyśla. Funkcję tę pełnił do przejścia na emeryturę 31 XII 1970. [...]

Po przejściu na emeryturę krótki czas pracował na niepełnym etacie w WAP w Przemyśle, a następnie przeniósł się do Krakowa, gdzie zmarł 9 VII 1982 i został pochowany na Cmentarzu Rakowickim. Był autorem wielu prac naukowych z dziedziny historii, które posiadają dużą wartość teoretyczną i praktyczną.